

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 921
Ședința publică de la 6 martie 2013
Curtea constituită din:
Președinte ANDREEA VASILE
Grefier CARMEN MOLDOVEANU

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **LUPU NICU**, având ca obiect „O.U.G. nr. 24 /2008”.

La apelul nominal făcut în ședință au răspuns reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [REDACTAT] [REDACTAT] cu delegație la fila 26 dosar, și pârâtul Lupu Nicu, prin avocat [REDACTAT] [REDACTAT], cu împuternicire avocațială la fila 33 dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care.

Curtea constată că prin întâmpinare pârâtul a arătat că își alege domiciliul la sediul cabinetului avocatului care îl reprezintă. Acordă cuvântul pe cererile de probe.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită proba cu înscrisurile depuse la termenul anterior și documentele prin care arată legătura dintre persoana care a solicitat verificarea și titularul dosarului informativ. Comunică câte un exemplar al documentelor pârâtului, prin avocat.

Pârâtul, prin avocat, arată că nu solicită termen, nu are probe de administrat.

Curtea, în temeiul art. 167 Cod procedură civilă încuviințează reclamantului proba cu înscrisurile depuse azi și cele depuse la termenul anterior, ca fiind utile cauzei. Nemaifiind cereri de formulat, probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea existenței calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârât urmând a se reține că s-a făcut dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Pârâtul, prin avocat, susține că reclamantul nu a făcut dovada îndeplinirii concomitente a condițiilor prevăzute de art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008. Prima condiție, aceea ca „persoana să fi avut calitatea de ofițer al securității în perioada 1945 – 1989” este îndeplinită, însă celelalte două, nu.

Arată că în anul 1964 a primit o misiune ce îl privea pe numitul C.M. care în anul 1961 fusese condamnat pentru uneltire contra ordinii sociale, iar în 1964 a fost grațiat. Informațiile de la fostul deținut au fost culese de informator, el nefăcând altceva decât de a le prelua și a le trece într-o notă îndeplinindu-și astfel misiunea de serviciu. Solicită respingerea acțiunii, cu obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București-sectia a VIII a de Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 7849/2/2012 la data de 19.10.2012, reclamanta **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității** a formulat în contradictoriu cu pârâțul **Lupu Nicu** o acțiune în constatare, prin care a solicitat ca, în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar la această dată, instanța să aprecieze asupra calității de lucrător al Securității a acestuia.

Motivele acțiunii au fost următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 6544 /28.07.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT], se solicită verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. 1165849 (cotă C.N.S.A.S.), dosar în care domnul Lupu Nicu figurează în volumul 2, filele 5,14,16,17. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7, alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1560 /26.06.2012 precum și al înscrisurilor atașate, domnul Lupu Nicu a avut gradele de locotenent major (1968), căpitan (1970) în cadrul U.S. Vaslui, Serviciul Municipal Bârlad și, respectiv, maior în cadrul U.S. Vaslui, Securitatea Municipiului Bârlad (1978,1979).

Potrivit documentelor din dosarul nr. I 165849 (cota CNSAS), în această calitate, domnul Lupu Nicu a participat activ la urmărirea informativă a domnului C.M., fost condamnat la 8 ani de închisoare pentru „uneltire contra ordinii sociale”, grațiat în anul 1964, căruia securitatea i-a deschis dosar de supraveghere informativă pentru „cunoașterea concepțiilor și anturajului după eliberare”.

Astfel, prin Nota ofițerului la Informare din data de 03.05.1968, pârâțul dirijează o sursă aflată în legătura sa, să discute cu urmăritul „despre Hotărârea CC al P.C.R. privind reabilitarea unor activiști și membrii de partid cu scopul de a vedea poziția sa.”

Ulterior, în aceeași acțiune informativă, pârâtul a dirijat surse să stabilească care este comportarea la locul de muncă a lui CM. și cum se achită de sarcinile ce-i revin, precum și „să discute cu persoana urmărită CM. probleme de ordin politic pentru a vedea poziția sa prezentă.”

De asemenea, potrivit Notei raport din data de 13.01.1970, domnul LUPU Nicu a obținut de la sursa „FORFOTĂ” informații „incriminatoare” despre poziția urmăritului față de Partidul Comunist: „acesta, printre alte discuții, referindu-se la o cetățeană membră de partid, cu care se află în ceartă și legat de această discuție referitoare la partid, afirmând că <poate să-i zică oricum i-o zice, numai partid comunist să nu-i zică, căci el nu poate să suporte așa ceva. Ce atâta laudă și preamărire, căci și înainte au fost partide, dar nu erau așa ridicate în slavă.”

Astfel, observând conținutul informațiilor din documentele citate mai sus, există o evidentă încălcare a dreptului la libertatea de exprimare (ari. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului) și, respectiv, a dreptului la viață privată (art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului).

Prin urmărirea cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți de pârât cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le caute - domnul Lupu Nicu a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celui urmărit. Prin urmare, din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea domniei sale în obținerea informațiilor respective.

De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele expuse anterior, consideră utilă următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>. Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul prevederilor O.U.G. nr. 24 /2008 cu modificările și completările ulterioare.

Așa cum reiese din toate documentele cuprinse în Nota de Constatare amintită anterior, pe care de altfel le-a reținut și în motivarea acțiunii în constatare, activitatea domnului Lupu Nicu se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngreădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Activitățile desfășurate de către domnul Lupu Nicu, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată:

> dreptul la viață privată, prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;

> dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece domnul Lupu Nicu a avut gradul de locotenent major (1968), căpitan (1970) în cadrul U.S. Vaslui, Serviciul Municipal Bârlad, respectiv maior (1978, 1979) în cadrul I.J.S. Vaslui, Securitatea Municipiului Bârlad.

2. În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru dovedirea acțiunii, au fost depuse la dosar următoarele probe: Nota de Constatare nr. DI/1/1560 /26.06.2012, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.; Cererea nr. P 6544 /28.07.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul ██████████; Dosar nr. 1165849 (cotă C.N.S.A.S.), volumul 2, f. 2, 5,14,16,17.

Pârâțul **Lupu Nicu** a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și vădit nelegală, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea întâmpinării, se arată următoarele:

În calitate de ofițer în cadrul I.S.J Vaslui, pârâțul a primit în 1964 ordin să instrumenteze Dosarul fond informativ nr. 165849-titular CM. A primit acest ordin ca o consecință a aplicării decretului de grațiere, în temeiul căruia a fost grațiat numitul C.M., condamnat în 1961 la 8 ani închisoare pentru fapta: "uneltire contra ordina sociale " reținută de instanță în dosarul penal.

Temeiurile de drept pe care își întemeiază reclamanta acțiunea și care se consideră că au fost încălcate prin activitatea de instrumentare a Dosarului fond informativ nr. 165849-titular C.M. desfășurată de pârâțul Lupu Nicu în calitatea sa de ofițer I.S.J Vaslui, conferindu-i astfel pârâțului calitatea de "lucrător al Securității" așa cum este reglementată de art.2 lit. a din OUG nr.24/2008, sunt art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului care reglementează dreptul la viață privată, art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, coroborat cu prevederile art. 28 din Constituția României din 1965 care reglementează dreptul la libertatea de exprimare.

Prin art.2 lit. a din OUG nr. 24 /2008 se reglementează sintagma "lucrător al Securității" ca fiind: " orice persoană care, având calitatea de ofițer... al securității... în perioada 1945-1989 a desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului în scopul susținerii puterii totalitare comuniste. "

Pârâțul arată că, din probatoriul depus, nu rezultă că activitatea desfășurată de numitul Lupu Nicu în calitatea sa de ofițer I.S.J. Vaslui în perioada 1968-1979 se încadrează în sintagma "lucrător al Securității" reglementate prin art. 2 lit. a din OUG nr. 24 /2008.

Condițiile reglementate prin textul suscitată și care trebuie îndeplinite concomitent, se referă la:

1) persoana să fi avut calitatea de ofițer al securității în perioada 1945-1989. Această condiție este îndeplinită de numitul Lupu Nicu;

2) activitatea desfășurată de ofițerul de securitate în perioada 1945-1989 să fi avut ca efect "suprimarea sau îngrădirea de drepturi și libertăți fundamentale ale omului"; condiție neîndeplinită prin activitatea desfășurată de numitul Lupu Nicu.

3) activitatea desfășurată de ofițerul de securitate în perioada 1945-1989 să fi avut ca "scop susținerea puterii totalitare comuniste." Condiție neîndeplinită prin activitatea desfășurată de numitul Lupu Nicu.

Consideră că nu a fost îndeplinită a doua condiție reglementată prin art.2 lit.a din OUG nr. 24 /2008, întrucât așa cum rezultă din cele 4 documente menționate la pct. C din cadrul Notei de Constatare depuse de C.N.S.A.S. /DI /I /1560 /26.06.2012 privind instrumentarea Dosarului fond informativ nr. 165849-titular C.M., acestea se referă la "Nota ofițerului", respectiv nota făcută de numitul Lupu Nicu în baza "informărilor preluate" de la informatorul care a stat de vorbă efectiv cu fostul deținut CM și a consemnat punctele acestuia de vedere.

Nu rezultă din notele informatorilor reluate în Nota ofițerului, că informatorul ar fi avut dialog prin care să se fi "suprimat sau îngrădit libertăți fundamentale ale omului" cu trimitere expresă la îngrădirea dreptului la liberă exprimare. Rezultă din contra, că numitul CM și-a exprimat liber opiniile despre aspectele luate în discuție.

Nu rezultă că fostului deținut i s-a insuflat o altă opinie decât cea pe care a exprimat-o în cadrul întâlnirilor avute cu informatorul, pentru a constitui o "ingerință, o imixiune" a opiniei sale.

Nu rezultă din notele informatorilor reluate în Nota ofițerului, că informatorul ar fi avut întâlniri cu fostul deținut la locuința acestuia, pentru a se putea pune în discuție "o ingerință asupra vieții sale private". Din contra, rezultă că toate întâlnirile au avut loc în oraș, pe stradă, neprogramate, familia și viața privată a fostului deținut nefiind afectate de aceste discuții.

Nu rezultă că "Nota ofițerului", cuprinde și informații culese direct de acesta cu privire la fostul deținut, care informații ar fi avut consecințe asupra vieții private a deținutului.

Nu rezultă că ofițerul a avut legătură directă cu fostul deținut CM care ar fi "suprimat sau îngrădit libertăți fundamentale ale omului" sau au reprezentat o "o ingerință asupra vieții sale private".

Consideră că nici condiția reglementată prin art. 2 lit. a din OUG nr.24/2008, în sensul că activitatea desfășurată de ofițerul de securitate în perioada 1945-1989 să fi avut ca "scop susținerea puterii totalitare comuniste" nu este îndeplinită, întrucât așa cum rezultă din materialul probator, ofițerul de securitate Lupu Nicu nu a avut nici o întâlnire cu fostul deținut CM a cărui scop să fie "susținerea puterii totalitare comuniste. "

Din materialul probator depus de reclamantă, rezultă din contra, că numitul Lupu Nicu prin activitatea de ofițer de securitate a respectat atât ordinele de serviciu, cât și reglementările în vigoare, respectiv prevederile constituționale și ale drepturilor omului, neîngrădind prin activitatea sa libertatea de opinie a fostului deținut, întrucât în Notele sale a redat exact opiniile acestuia expuse în Tala informatorilor, neavând ingerințe în viața privată a fostului deținut și nu a încercat să susțină puterea totalitară comunistă, căci notele întocmite în cadrul Dosarului fond informative tir. 165849-titular CM nu au avut repercusiuni asupra vieții private a fostului deținut, deși opiniile acestuia erau împotriva ideologiei comuniste.

Pentru dovedirea acțiunii, reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri, probă ce a fost încuviințată de Curte prin practica prezentă; la același termen, s-a luat act de faptul că pârâtul nu are probe de solicitat.

Analizând actele și lucrările dosarului, față de probele administrate în cauză, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de lucrător al Securității ca fiind „*orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit, în perioada 1945 – 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. *Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.*

Din înscrisurile existente la dosarul cauzei, reiese că pârâtul Lupu Nicu a avut gradul de locotenent major (1968), căpitan (1970) în cadrul IJS Vaslui Serviciul Municipal Bârlad, respectiv maior (1978, 1979) în cadrul IJS Vaslui Securitatea Municipiului Bârlad, aspect de altfel recunoscut de către acesta prin întâmpinare.

În raport de conținutul acestor adrese, Curtea apreciază îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. a) din OUG nr. 24 /2008, în sensul că pârâtul a avut calitatea de ofițer al Securității.

2. *În calitatea menționată la punctul 1, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.*

Și această condiție este evident îndeplinită în cauză, prin acțiunile expuse pe larg în cererea de chemare în judecată.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse sau încuviințate de către pârâtă au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată, acțiunile presupunând grave imixțiuni în viața privată.

Astfel, din poziția deținută, potrivit documentelor din dosarul nr. I 165849 (cota CNSAS), în această calitate, domnul Lupu Nicu a participat activ la urmărirea informativă a domnului C.M., fost condamnat la 8 ani de închisoare pentru „uneltire contra ordinii sociale”, grațiat în anul 1964, căruia securitatea i-a deschis dosar de supraveghere informativă pentru „cunoașterea concepțiilor și anturajului după eliberare”.

Astfel, prin Nota ofițerului la Informare din data de 03.05.1968, pârâtul dirijează o sursă aflată în legătura sa, să discute cu urmăritul „despre Hotărârea CC al P.C.R. privind reabilitarea unor activiști și membrii de partid cu scopul de a vedea poziția sa.”

Ulterior, în aceeași acțiune informativă, pârâtul a dirijat surse să stabilească care este comportarea la locul de muncă a lui CM. și cum se achită de sarcinile ce-i revin, precum și „să discute cu persoana urmărită CM. probleme de ordin politic pentru a vedea poziția sa prezentă.”

De asemenea, potrivit Notei raport din data de 13.01.1970, domnul LUPU Nicu a obținut de la sursa „FORFOTĂ” informații „incriminatoare” despre poziția urmăritului față de Partidul Comunist: „acesta, printre alte discuții, referindu-se la o cetățeană membră de partid, cu care se află în ceartă și legat de această discuție referitoare la partid, afirmând că <poate să-i zică oricum i-o zice, numai partid comunist să nu-i zică, căci el nu poate să suporte așa ceva. Ce atâta laudă și preamărire, căci și înainte au fost partide, dar nu erau așa ridicate în slavă.”

Astfel, observând conținutul informațiilor din documentele citate mai sus, există o evidentă încălcare a dreptului la libertatea de exprimare (ari. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului) și, respectiv, a dreptului la viață privată (art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului).

Prin urmărirea cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți de pârât cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le caute - domnul Lupu Nicu a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celui urmărit. Prin urmare, din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea domniei sale în obținerea informațiilor respective.

De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

În consecință, Curtea reține că și a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. a) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul că prin acțiunile întreprinse în calitate sa de angajat al organelor Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, astfel cum era consacrat de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice; precum și dreptului la viață privată al persoanelor urmărite art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului, vizând urmărirea îndeaproape a întregii vieți a unor persoane, dar și opiniile acestuia constituie activități prin care s-au suprimat /îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Curtea nu consideră relevant argumentul pârâtului, în sensul că nu acesta a obținut în mod direct informațiile, ci doar le-a consemnat ca urmare a relatărilor de la un informator; astfel, actele în măsură să producă efecte prejudiciabile asupra persoanei urmărite erau notele scrise și semnate de către pârât, indiferent că acesta obținuse informațiile direct sau indirect; în plus, pârâtul era cel care stabilea modul de desfășurare a urmăririi și scopul urmăririi, acesta fiind cel care practica coordona activitatea de încălcare a dreptului la viața privată și la liberă exprimare.

Nici argumentul în sensul că nu au existat repercusiuni asupra persoanei urmărite, care să aibă originea în notele făcute de pârât, nu este relevant; încălcarea dreptului la viață privată și la liberă exprimare a fost comisă, indiferent dacă această încălcare a produs sau nu și alte fel de consecințe cu privire la persoana urmărită.

Așadar, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. a din OUG 24/2008. În consecință, va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3 împotriva pârâtului **Lupu Nicu**, cu domiciliul în [REDACTED] și domiciliul ales la [REDACTED] din [REDACTED]

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 6 martie 2013.

**PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE**

**GREFIER
CARMEN MOLDOVEANU**

Data red. 12 aprilie 2013

4 ex

Red. Jud. AV

Th. CM

